

Au fond du temple saint (Les pêcheurs de perles)

Fransk text / French lyrics

N: Au fond du temple saint,
paré de fleurs d'or ...

N & Z: ... une femme apparaît.
Je crois la voir encore.

N: La foule prosternée la regarde étonnée
et murmure tout bas:
"Voyez! C'est la déesse, qui dans l'ombre se dresse
et vers nous tends les bras".

Z: Son voile se soulève, o vision! O rêve!
La foule est à genoux.

N & Z: Oui, c'est elle, c'est la déesse plus charmante et plus belle.
Oui, c'est elle, c'est la déesse qui descend parmi nous.
Son voile soulève, et la foule est à genoux.

N: Mais à travers la foule elle s'ouvre un passage.

Z: Son long voile déjà nous cache son visage.

N: Mon regard, hélas!
la cherche en vain!

N & Z: Oui, c'est elle, c'est la déesse,
en ce jour qui vient nous unir.
Et, fidèle à ma promesse,
comme un frère je veux te chérir!
C'est elle, c'est la déesse,
qui vient en ce jour nous unir!
Oui, partageons le même sort,
soyons unis jusqu'à la mort.

*Text: Eugène Cormon & Michel Carré
Musik / Music: Georges Bizet*

Svensk översättning / Swedish translation

N: Längst in i det heliga templet,
smyckad med blomster och guld,
träder en kvinna fram.
Jag tycker mig se henne än.

Z: Träder en kvinna fram.
Jag tycker mig se henne än.

N: Folket som fallit på knä
beskådar henne häpet
och sorlar helt lågt:
Se, det är gudinnan,
som reser sig bland skuggorna
och sträcker sina armar mot oss.

Z: Hennes slöja lyfter sig!
Vilken syn, vilken dröm!
Folket har fallit på knä.

N & Z: Ja, det är hon!
Den mest strålande och sköna gudinna det är!
Ja, det är hon!
Det är gudinnan som stiger ner bland oss!
Hennes slöja lyfter sig och folket har fallit på knä!

N: Men genom hopen
hon banar sig fram!

Z: Redan döljer hennes långa slöja
hennes ansikte för oss.

N: Så att min blick
söker henne förgäves.

N & Z: Ja, det är hon! Det är gudinnan
som idag ska förena oss,
och trogen mitt löfte
som en broder ska jag älska dig!
Det är hon, det är gudinnan
som idag ska förena oss!
Ja, vi ska dela samma öde,
vara förenade ända tills döden!

Översättning / Translation: Harald Henrysson

The text here was used by Björling and Merrill in their famous 1951 recording (as far as known, the only time Björling sang the duet). That version comes from a revision of the opera in 1893, after Bizet's death.